

коіа започва отъ Черно Море между 42 и 43 стѣп. севѣрна широчина, и между 24 и 25 вѣсточна дължина (по картѣ тѣж коіа е издадена на Български отъ Г^нъ Александра Хаджи въ 184...). Отъ камъ Севѣро-западъ Котила между 24 и 25 вѣст. дълж. лѣжи въ тѣжны развалины старый български прѣстолны градъ Прѣславъ (по турск. Ески Стамболъ=Старый Цариградъ). А отъ Юго-западнѣх стрѣнѣх Котила между 42 и 43 севѣр. широч. и между 23 и 24 вѣсточ. дълж. находи ся градъ Сливенъ въ подножие то на Старѣх Планина.

Мѣстоположение то Котила, какъ то е обкрѣжено и закѣтано отъ планины, въ трапѣ, изглѣда кату съсѣдъ кого наричаме *Котиль* [по турск. казанъ] отъ кое можи ся заключи чи му е дадено и подобно имянование. Нѣ това имя въ старо врѣмя не е дадено само одному селению, нито одному самому граду, какъ то го носи днѣсь самое село Котиль, нѣ въ общтѣ цѣлому тому прѣдѣлу, кой обкрѣжва Котила въ довольно голѣмо пространство; зашто то по тѣхъ непроходимы въ стары тѣ времена мѣста находили ся съ нѣколко си селенія и градишта, какъ то ты показвѣтъ развалины тѣ имѣ остатки.

Котиль, кореннаіа му рѣчь е *кѣтъ*, *кутъ* или *котъ*, а *кѣтъ* значи *жгль*; отъ *кѣтъ* става прилагателное *кѣтиль*, кое значи: мѣсто укрѣжено, обградено съ жглове, закѣтано мѣсто и по виду си *котловое* мѣсто. Стара тѣ буква *ж*=*ън*, въ многы рѣчы ся замѣнила и съ *у* и *о*, што то *кѣтъ*, *кутъ*, и *котъ*, какъ то и прилагателни тѣ имѣ *кѣтиль*, *кутиль* и *котиль*, се едно и исто значение имѣтъ. Ако сѣдиме само по мѣстоположение то *Котила*, т. е. прѣдѣла дѣ ся находи днѣсь село то Котиль, можиме заключи чи това имя му е дадено отъ самыи видѣ мѣста, какъ то ся виждѣтъ и други градове тѣжъ названи по мѣстоположение то имѣ, н. п. *Сливенъ*=мѣсто дѣ ся сливѣтъ нѣколко си рѣки и потоци. *Ископъ* [Скопиа], мѣсто кое е ископано кату въ трапѣ; *Вѣльзъ*, мѣсто кое влази мѣжду два брѣга, кату по мостъ [въ-лѣзъ] отъ дѣ и Турци тѣ го притѣкували *Кюторли*=мостовито мѣсто; *Прильпъ*, мѣсто прилѣчено на урѣхъ, планинѣх и друг. Нѣ кату разглѣдаме чи обкрѣжающти тѣ *Котила* гори и планины сички носѣтъ стары чисты българскы и значителны имена, какъ то Разбойна, Вида или Видинъ-Градъ, Елима, Пляшивица, Вѣлы-Брѣгове, Орьнь, Зло-Стѣнье, Лумы-Дѣль, Козякъ, и др., а по върхове тѣ имѣ ся находѣтъ и виждѣтъ юште стари остатки отъ крѣпости и водоводи, какъ то и изглѣмани стрѣли, дохождаме до истиното заключение чи тии мѣста въ стары тѣ времена съ были твърдѣ знаменити, т. е. чи въ тѣхъ ся крѣжѣтъ важны повѣствователны стары събитія и чи тамо е было гнѣздо то на свободѣх тѣж на най-стары тѣ Българи, утвърдивши ся по тѣхъ крѣпки и непроходимы тѣжъ лесно отъ неприѣтеля-мѣста!